

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Quid praestiterit Societas pro Sacerdotibus, & alijs, ibidem

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

1587. Extant variæ literæ Eminētissimi Protectoris, quibus Reuerendum *Archipresbyterum* à le delectum profitetur: Ex duodecim vero Assistentibus priores sex ab eodem Protectore, posteriores ab ipso *Archipresbytero* electi sunt. Quid vero refert qua occasione, quo modo, quoque informatore quiduis Pontifex iubeat? Iethro, homo Gentilis, consilium Moysi dedit de Senioribus constitutis; Sara (ut humano iudicio videri potest) iracundior, Abrahæ de ejienda Ancilla & filio eius fuisit; vtrumque à Deo probatum est. Factum igitur in hoc genere Pontificis, quoconque demum consultore vltus fuerit, factum potuit esse Dei; eoque magis quod ex pessimè etiam factis, Dei factum occasione quadam existere possit: Id quod in plurimis Dei actionibus accidere cernimus; multa enim permittit mala, ut inde peritissimus artifex eliciat bona. Literas verò institutionis à *Personio* concrictas fuisse inscio Cardinale; aut hunc illi facultatem dedisse quod liberet scribendi, tum scripto apposuisse manum & signum; aut denique à Cardinale prodijse omnia Pontifice non consulto. Quis nisi amore proprio cæcus affirmet, aut de viris non omnino imprudentibus in re tanta vel somniaret quidem.

societas
nullam v-
surpat au-
toritatem
in Clerum.

X X. Iam verò quod ad auctoritatem attinet à Societate usurpatam in reliquum Clerum, vel per hos ad dignitates ecclesiasticas quæsitam, longè id absit ab eorum proposito qui se non Prælatos sed Adiutores esse totius Cleri profitentur, missos quemadmodum & reliqui Sacerdotes, in hanc Angliæ Messem, quod ad munia Sacerdotalia in ea exercenda pertinet non superiores sed pares. Itaque sicut nihil nobis assūmimus quod à sede Apostolica non sit concessum, ita æquum est nihil remittamus ob cuiuscumque æmulationem ex studio & labore iuuandi & dirigendi animas; Atque si hoc sit regere; dent veniam obsecro ut quantum pro virili poterimus regnemus. Sin autem nimiam esse Societatis auctoritatem existimauerit quispiam, quod nimis præclare de nobis Catholicæ sentiant, erit illa profecto existimatio stimulus ad virtutes omnes, quarum lanè præmium quoddam est laus, & existimatio; nostris vero laudibus veræ cuiuscunque laudes nunquam obscurabuntur. Absit à nobis ut à quoquā exigamus ut non cum virtute nos diligat: Non id postulamus ut tolerentur virtus nostra, ut impunè quæquam lædamus, ut cum aliorum cōtempnu aut diligamus, aut honoremur, sed ut quicunque nos diligit ut fratres, nullus detrahatur, nullus contra quæquam excipiat quod sit erga nos recte affectus, cùm hunc in nos affectum, tum commune Christiani hominis officium, tum innumera à Societate profecta beneficia iure optimo exigant. Nam ut taceam plurimorum Presbyterorum doctrinam & virtutem à Societate manasse, Societas nostra Romæ primam Collegio Diacono, centum aureorum pensionem menstruam à Gregorio decimo tertio bus & alijs, impetravit; quo nomine totum Collegium per publicas literas Euerardo Mercuriano, tunc Præposito Generali, gratias egit; & recolit Gregorius Martini in Epistola ad veterem amicum Edmundum Campianum his verbis. "Beatus Pater & Pontifex Gregorius XIII. centenis in mensie coronatis Collegium

Collegium nostrum Duacenum locupletauit, in primis illo viro, mi Edmунde, procurante qui vestri totius Ordinis Princeps & Praefectus cum sit, tantum 1587. Decemb, pro nobis studio & pietate voluit contendere, quantum gratia & auctoritate 75. valuit obtainere; ut nos qui antea Societatem illam pari tempore cum ceteris reuerentia pro suo sanctiori merito prosecuti sumus, nunc beneficio quoque ab eadem affecti singulari, multo praeter ceteros amare, amplecti, venerari debemus) Societatis nostrae opera Collegij in virbe redditus amplificati sunt, ipsorumque Collegium in hanc amplitudinem adductum. Societati nostrae acceptum fert Seminarium Rhenensem annuam à Rege Catholico bis mille aureorum pensionem: Tantundem Sanctoriales Brigittenses Olyssipone: Societas in gentem nostram amorem & studium ostendunt tria ampla Seminaria, Vallisoletanum, Hispanense, Audomarense, nihilo Romano inferiora, ex quibus plurimi Sacerdotes in hanc Messem destinati sunt; plures cum Deo bono mittentur. Monumenta quadam perpetua sunt illius amoris quo Societas Iesu nationem Anglicanam prosequitur varia per Belgum virginum Monasteria; Exules Angli ubique ab Societate summo amore ac benevolentia excepti. Quin ad ipsas tritemes penetrauit Societas caritas, unde non pauciores trecentis Personarum industriæ erexit sunt, è quibus quatuor & triginta Neapoli non libertate tantum, sed naui quam amiserant, & bonis quibus spoliati fuerant donati sunt. In Anglia vero ipsa neminem latet quanta solicitudine elemosinae olim pro Presbyteris regnum primum ingredientibus à Societate conquerebantur. Et licet alias necessitates non omnino neglexerit Societas (neque enim omnes per nos subleuari possunt, & publicæ collectionis negotium, tanquam Laicis, non nobis conueriens, penitus rejicimus) illam tamen Sacerdotum Nouitorum curam ita sensit Societas onerolam ut teste Garnetto, intra annum unum hoc nomine ducentas minimum libras nostrates influmperit. Quantum deinde studium nostrorum de Presbyteris certo in domicilio collocandis: Et quam multi singulis pene in Provincijs reperiuntur qui à nobis fure commendantur.

XXI. Quo de utroque capite testem habemus amplissimum ipsum Do-
minuni Georgium Blackwellum, qui post viginti annos in Anglicana vinea excolenda expletos, huiusmodi turbarum indignitate commotus, hæc ad Car-
dinalem Protectorem manu propria conscripta transmisit. <sup>Literæ.
Archipres
byteri, de
societate.</sup> Tantum ab-
sunt illi p[ro]p[ter] Patres ab omni appetitu dominij, ut nobis in omni loco insignis hu-
militatis, mansuetudinis, patientie, pietatis, & caritatis exemplar præfor-
marint. Valde certè ingratia est si non illos honore prosequeremur, ut Pa-
tres; amore complectemur, ut Amicos, officio coleremus, ut Beneficos, studio
imitaremur, ut Magistros, pietatis affectu agnoscemus, ut Patriæ alit's, &
Ecclesiæ apud nos varijs tempestatibus iactate præcipuos Adiutores & acerri-
mos propugnatores. Qui illis detrahunt, nec illos nec seipso norunt: Nam
qui sūt apud nos qui aduenientibus Presbyteris ex transmarinis partibus auxilio
sunt, nisi Patres Societatis Iesu? Domo exclusi ab illis excipiuntur; indumento